

Проект Закону України «Про Національний фонд розвитку громадянського суспільства»

Цей Закон визначає правові, організаційні, фінансові засади діяльності Національного фонду розвитку громадянського суспільства, метою створення якого є сприяння розвитку громадянського суспільства України шляхом впровадження фінансових механізмів цільової підтримки розвитку громадянського суспільства, інструментів посилення інституційної спроможності організацій громадянського суспільства, а також ефективного партнерства громадянського суспільства з державними органами.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1.1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1.1.1. Інституційна підтримка – цільова фінансова та/або технічна підтримка, що надається для посилення інституційної спроможності та інституційного розвитку реципієнтів;

1.1.2. Інституційна спроможність – ефективність використання ресурсів реципієнтів в тому числі матеріальних ресурсів, знань і навичок персоналу, для досягнення мети і завдань їх організацій;

1.1.3. Інституційний розвиток – постійний процес удосконалення діяльності організації у відповідності до її мети, завдань та стану розвитку суспільства;

1.1.4. Міжнародна допомога – реалізація програм допомоги Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ, що сприяє розвитку громадянського суспільства в Україні;

1.1.5. Організації громадянського суспільства – організації, утворені та зареєстровані у визначеному законом порядку, внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, які є самоврядними; забезпечують добровільну участь фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права; не здійснюють публічно-владні управлінські функції; не розподіляють доходи (прибутки) між засновниками, членами, працівниками та членами органів управління

1.1.6. Реципієнти – організації громадянського суспільства, які отримують фінансову та/або технічну підтримку Національного фонду, а також фізичні особи, які отримують технічну підтримку Національного фонду;

1.1.7. Технічна підтримка – освітні та просвітницькі заходи (в тому числі семінари, тренінги), заходи з професійного розвитку (в тому числі конференції), консультаційні послуги, правова допомога;

1.1.8. Фінансова підтримка – кошти Національного фонду, які надаються реципієнтам на конкурсних засадах на інституційний розвиток та/або на виконання програм, проектів і заходів, пріоритетних для сприяння розвитку громадянського суспільства.

Стаття 2. Статус Національного фонду розвитку громадянського суспільства

2.1. Національний фонд розвитку громадянського суспільства (далі – Національний фонд) є юридичною особою публічного права, що виконує передбачені цим Законом завдання щодо сприяння розвитку громадянського суспільства та впровадження фінансових механізмів цільової підтримки громадянського суспільства, посилення інституційної спроможності організацій громадянського суспільства та ефективного партнерства громадянського суспільства з державними органами.

2.2. Національний фонд є самоврядною неприбутковою установою за участю держави, має відокремлене майно та самостійний баланс. Національний фонд має право в установленому законодавством порядку укладати договори та інші правочини, набувати майнові та особисті немайнові права та обов'язки.

2.3. У своїй діяльності Національний фонд керується Конституцією України і законодавством України.

2.4. Місцезнаходження Національного фонду – місто Київ.

2.5. Національний фонд діє відповідно до Статуту Національного фонду. Статут Національного фонду та зміни до Статуту Національного фонду затверджуються Кабінетом Міністрів України.

2.6. Статут Національного фонду та зміни до Статуту Національного фонду підлягають державній реєстрації відповідно до законодавства у сфері державної реєстрації юридичних осіб.

2.7. Національний фонд має право у визначеному Статутом Національного фонду порядку утворювати і припиняти відокремлені підрозділи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.

2.8. Рішення про реорганізацію або ліквідацію Національного фонду затверджуються законом.

2.9. У разі ліквідації Національного фонду всі активи, що залишилися після задоволення вимог кредиторів, спрямовуються до Державного бюджету України.

Стаття 3. Основні принципи діяльності Національного фонду

3.1. Діяльність Національного фонду ґрунтується на принципах:

законності;

недискримінації реципієнтів
прозорості діяльності;
самоврядності;
політичної неупередженості.

3.2. Законність передбачає здійснення органами і посадовими особами Національного фонду своїх повноважень на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. За відсутності закону, що регулює відповідні або аналогічні правовідносини, органи і посадові особи Національного фонду мають виходити із конституційних принципів і загальних засад права.

3.3. Недискримінація реципієнтів передбачає забезпечення рівності прав і рівних можливостей реципієнтів, а також забезпечення рівності реципієнтів відповідно до вимог антидискримінаційного законодавства.

3.4. Прозорість діяльності передбачає забезпечення Національним фондом доступу до інформації про свою діяльність, а також про рішення органів управління Національного фонду та проекти таких рішень.

3.5. Самоврядність передбачає самостійне здійснення управління Національним фондом його органами відповідно до мети і завдань Національного фонду на підставі ефективного міжсекторального партнерства, та невтручання суб'єктів владних повноважень у діяльність Національного фонду крім випадків, передбачених законом.

3.6. Політична неупередженість передбачає здійснення органами Національного фонду своїх повноважень незалежно від політичних, ідеологічних, релігійних або інших поглядів чи переконань членів цих органів, а також обов'язок не використовувати свої повноваження в інтересах політичних партій, для підтримки здійснення передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму.

Стаття 4. Завдання та види діяльності Національного фонду

4.1. Основними завданнями Національного фонду є:

4.1.1. підтримувати інституційний розвиток організацій громадянського суспільства;

4.1.2. підтримувати проекти, програми Національного фонду, пріоритетні для сприяння розвитку громадянського суспільства України;

4.1.3. надавати технічну підтримку реципієнтам Національного фонду.

4.2. Задля виконання цих завдань Національний фонд відповідно до законодавства України та Стратегії Національного фонду:

4.2.1. проводить оцінку потреб та дослідження щодо розвитку громадянського суспільства;

4.2.2. визначає пріоритети та види інституційної підтримки громадянського суспільства шляхом консультування та інших процедур громадської участі;

4.2.3. визначає програми, проекти і заходи, пріоритетні для розвитку громадянського суспільства України відповідно до законодавства та Стратегії Національного фонду;

4.2.4. бере участь у розробці і реалізації державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства;

4.2.5. надає фінансову і технічну підтримку реципієнтам на конкурсній основі, супроводжуючи їх відповідною консультаційною, методичною та інформаційною підтримкою;

4.2.6. бере участь у міжнародній співпраці у сфері розвитку громадянського суспільства відповідно до міжнародних договорів України, інших договорів про міжнародну допомогу, а також шляхом участі в міжнародних об'єднаннях, що відповідають меті і завданням Національного фонду;

4.2.7. інформує державні органи, суб'єктів міжнародної допомоги і громадськість про результати діяльності Національного фонду для розвитку громадянського суспільства;

4.2.8. сприяє обміну і поширенню інформації стосовно розвитку громадянського суспільства і міжнародної співпраці;

4.2.9. організовує проведення моніторингу та оцінки, експертизи, аудиту діяльності Національного Фонду.

Розділ II. УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ФОНДОМ

Стаття 5. Органи управління Національного фонду

5.1. Органами управління Національного фонду є Конференція, Наглядова Рада і Правління.

5.2. На посади в органах управління Національного фонду можуть бути обрані (призначені) дієздатні особи, які мають вищу освіту, володіють державною мовою, мають досвід роботи на посадах державної служби та/або у керівних органах організацій громадянського суспільства не менше п'ятих років, не мають судимості, яка не знята чи не погашена в установленому законом порядку, а також не обіймають посад у політичних партіях та їх місцевих організаціях, та/або

виборних посад у державних органах, органах місцевого самоврядування протягом не менше двох років до дати обрання (призначення).

5.3. Процедура обрання організацій громадянського суспільства у формуванні органів управління Національного фонду

5.3.1. Кандидатури на обрання до складу Конференції, Наглядової ради та Правління мають право подавати організації громадянського суспільства, які зареєстровані в установленому порядку і проводять діяльність на території України не менше двох років, мають визначену внутрішню структуру, регулярно оприлюднюють звіти про свою діяльність, внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, сплачують до бюджету обов'язкові податки, збори та платежі відповідно до закону.

5.3.2. Організації громадянського суспільства визначають кандидатів на участь у Конференції, Наглядовій Раді та Правлінні шляхом подання до Кабінету Міністрів України рішень своїх керівних органів про висування не більше ніж одного кандидата на участь у одному органі управління Національного фонду. Разом із заявою кандидата про відповідність вимогам пункту 5.2 цієї статті - і з зазначенням органу управління, подається згода кандидата на обробку своїх персональних даних та їх перевірку.

Відповідальність за достовірність поданої інформації щодо даних кандидата, зазначених у заяві, несе організація громадянського суспільства і висунений нею кандидат.

Інформація про кандидатів до органів управління Національного фонду розміщується на офіційному веб-сайті, визначеному Кабінетом Міністрів України, не пізніше 60 календарних днів до дати скликання Конференції.

5.3.3. Рейтингове інтернет-голосування проводиться не раніше за 45 і не пізніше ніж за 30 календарних днів до дати скликання Конференції. Організація громадянського суспільства має право голосувати не більше ніж за одного кандидата до кожного з органів управління Національного фонду.

Обраними до складу Конференції Національного фонду за результатами інтернет-голосування вважаються дев'ять кандидатів, які набрали найбільшу кількість голосів.

Членами Наглядової Ради та Правління визнаються кандидати, які набрали найбільшу кількість голосів за результатами інтернет-голосування до кожного органу управління Національного фонду, затвердженими у відповідності до підпункту 6.3.3 пункту 6.3 статті 6 цього Закону. У разі дострокового припинення повноважень одним із обраних членів Наглядової Ради/Правління Національного фонду проводиться додаткове рейтингове інтернет-голосування для обрання нового члена. Кандидат, який набрав найбільшу кількість голосів затверджується у відповідності до підпункту 6.3.3 пункту 6.3 статті 6 цього Закону.

У разі набрання однакової кількості голосів обраним вважається кандидат, який частіше визначений організаціями громадянського суспільства як єдиний кандидат під час рейтингового голосування.

5.3.4. Звіт про результати рейтингового голосування до органів управління Національного фонду розміщується на офіційному веб-сайті, визначеному Кабінетом Міністрів України, не пізніше 15 календарних днів до дати скликання Конференції.

5.4. На членів органів управління Національного фонду поширюються вимоги та обмеження, встановлені законодавством у сфері запобігання корупції.

Стаття 6. Конференція Національного фонду

6.1. Конференція є найвищим органом управління Національного фонду, яка скликається Правлінням за потребою або на вимогу Наглядової ради, але не рідше одного разу на чотири роки.

6.2. Конференція забезпечує міжсекторальне партнерство і самоврядність у формуванні Наглядової ради і Правління Національного фонду.

6.3. До виключної компетенції Конференції належать:

6.3.1. затвердження пропозицій Кабінету Міністрів України щодо внесення змін до Статуту Національного фонду;

6.3.2. затвердження Стратегії Національного фонду;

6.3.3. затвердження складу Наглядової ради і Правління Національного фонду;

6.3.4. здійснення інших повноважень відповідно до цього Закону та Статуту Національного фонду.

6.4. Рішення Конференції вважаються прийнятими, якщо за них проголосували не менше 60% учасників.

6.5. Конференція Національного фонду скликається у складі:

семи осіб, визначених Кабінетом Міністрів України;

однієї особи, визначеної Президентом України;

однієї особи, визначеної Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини;

дев'яти осіб, обраних організаціями громадянського суспільства.

Особи, визначені Кабінетом Міністрів, Президентом України та Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини для участі в Конференції не можуть бути членами органів управління організацій громадянського суспільства.

Стаття 7. Наглядова Рада Національного фонду

7.1. Наглядова рада здійснює нагляд за діяльністю Національного фонду, додержанням мети, завдань і принципів Національного фонду. Члени Наглядової Ради не можуть бути членами Правління.

7.2. Наглядова Рада обирається Конференцією строком на чотири роки у складі голови і вісьмох членів. Кількість представників від органів влади не повинна перевищувати 50% від загальної кількості членів Наглядової Ради.

Особи, визначені Кабінетом Міністрів, Президентом України та Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини до складу в Наглядовій Раді не можуть бути членами органів управління організацій громадянського суспільства.

Якщо голова або член Наглядової Ради подає письмову заяву про припинення своїх повноважень як голови або члена Наглядової Ради, або втрачає здатність виконувати свої повноваження, Наглядова Рада проводить додаткове рейтингове інтернет-голосування для обрання нового члена. Кандидат, який набрав найбільшу кількість голосів затверджується у відповідності до підпункту 6.3.3 пункту 6.3 статті 6 цього Закону.

7.3. Рішення Наглядової ради вважаються прийнятими, якщо за них проголосувала проста більшість членів Наглядової ради.

У разі рівного розподілу голосів рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосував голова Наглядової ради.

7.4. До виключної компетенції Наглядової ради належать:

- затвердження програм та річних планів діяльності Національного фонду, бюджету, кошторису витрат на утримання Національного фонду;

- затвердження річної програмної та фінансової звітності Національного фонду;

- прийняття рішень про скликання чергової або позачергової Конференції Національного фонду;

- здійснення інших повноважень відповідно до цього Закону та Статуту Національного фонду.

7.5. Наглядова рада розглядає скарги на рішення, дії або бездіяльність органів Національного фонду, якщо інший порядок не встановлено законодавством.

Стаття 8. Правління Національного фонду

8.1. Правління є постійно діючим виконавчим і розпорядчим органом Національного фонду.

Правління діє відповідно до цього Закону та Статуту Національного фонду та підзвітне Наглядовій Раді.

8.2. Члени Правління обираються Конференцією на чотири роки у складі голови і вісьмох членів. Кількість представників від органів влади не повинна перевищувати 50% від загальної кількості членів Правління.

Особи, визначені Кабінетом Міністрів, Президентом України та Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини до складу Правління не можуть бути членами органів управління організацій громадянського суспільства.

Якщо голова або член Правління подає письмову заяву про припинення своїх повноважень як голови або члена Правління, або втрачає здатність виконувати свої повноваження, Наглядова Рада проводить додаткове рейтингове інтернет-голосування для обрання нового члена. Кандидат, який набрав найбільшу кількість голосів затверджується у відповідності до підпункту 6.3.3 пункту 6.3 статті 6 цього Закону.

8.3. Рішення Правління вважаються прийнятими, якщо за них проголосувала проста більшість членів Правління.

У разі рівного розподілу голосів рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосував голова Правління.

8.4. До компетенції Правління належать:

визначення поточних і перспективних завдань Національного фонду;

визначення організаційної структури Національного фонду і затвердження положень про діяльність Національного фонду;

відбір, призначення та звільнення Виконавчого директора і заступників Виконавчого директора Національного фонду, затвердження умов трудових контрактів з Виконавчим директором і заступниками Виконавчого директора Національного фонду;

оцінка діяльності Виконавчого директора і заступників Виконавчого директора Національного фонду;

затвердження результатів конкурсів з відбору аудиторських компаній для проведення аудиту фінансової діяльності Національного фонду;

визначення за погодженням із Кабінетом Міністрів України порядку надходження, обліку та використання коштів державного бюджету України у Національному фонді;

створення і припинення відокремлених підрозділів Національного Фонду, затвердження положень про такі відокремлені підрозділи;

створення і припинення постійних і тимчасових допоміжних органів за напрямками і видами діяльності Національного фонду, прийняття положень про такі допоміжні органи;

визначення порядку та умов проведення конкурсів для реципієнтів, а також для виконавців технічної підтримки;

прийняття рішень про надання, відмову в наданні або припинення фінансової підтримки.

Стаття 9. Виконавчий директор Національного фонду

9.1. Виконавчий директор Національного фонду призначається Правлінням за результатами публічного конкурсу в порядку, встановленому Статутом Національного фонду, на строк, що не перевищує чотирьох років.

9.2. Виконавчий директор підзвітний Правлінню, організує і забезпечує управління поточною діяльністю Національного фонду, а також виконує інші функції, віднесені до компетенції Виконавчого директора цим Законом та Статутом Національного фонду.

Розділ III. ФІНАНСУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ І ЗВІТНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОГО ФОНДУ

Стаття 10. Джерела доходів та формування майна Національного фонду

10.1. Джерелами доходів та формування майна Національного фонду є:

10.1.1. кошти державного бюджету України;

10.1.2 кошти відсоткової субсидії відповідно до податкового законодавства;

10.1.3. кошти та інші внески, залучені на безоплатній та безповоротній основі відповідно до міжнародних договорів України;

10.1.4. добровільні внески юридичних та фізичних осіб, в тому числі нерезидентів;

10.1.5. інші джерела, не заборонені законодавством України.

10.2. Методика розрахунку суми коштів, визначеної у підпункті 10.1.1. пункту 10.1 цієї статті, встановлюється пропорційно до сум податку на доходи фізичних осіб, сплачених (утриманих) організаціями громадянського суспільства, що надійшли в

дохід державного бюджету у попередньому році, у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

10.3. Розмір фінансування Національного фонду з Державного бюджету України щорічно визначається в Законі України про Державний бюджет України окремим рядком.

Стаття 11. Засади надання фінансової підтримки

11.1. Національний фонд використовує на фінансування інституційної підтримки розвитку громадянського суспільства не менше 80% суми коштів, визначених у підпунктах 10.1.1. та 10.1.2. пункту 10.1 статті 10 цього Закону, а також забезпечує цільове використання коштів, визначених у підпунктах 10.1.3, 10.1.4 та 10.1.5 пункту 10.1 статті 10 цього Закону.

11.2. Основні критерії надання фінансової підтримки визначаються умовами конкурсів відповідно до завдань та Стратегії Національного фонду.

11.3. Умови конкурсів можуть встановлювати додаткові кваліфікаційні вимоги до реципієнтів або цільові показники, які відповідають принципам діяльності та завданням Національного фонду.

Умови конкурсів можуть встановлювати додаткові вимоги щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, антикорупційної експертизи, а також наявності антикорупційної програми у реципієнтів.

11.4. Отримання реципієнтами фінансової підтримки не може бути підставою для обмеження або припинення інших видів підтримки реципієнтів, визначених законодавством України та актами органів місцевого самоврядування.

11.5. Національний фонд не надає фінансову підтримку реципієнтам, які не подали передбачені законодавством та умовами конкурсів звіти про доходи, витрати і фінансові зобов'язання, або до яких застосовуються санкції за корупційні порушення, або які перебувають у процесі припинення (заборони).

Стаття 12. Засади надання технічної підтримки

12.1. План надання технічної підтримки визначається за результатами щорічної оцінки потреб, що здійснюється відповідно до завдань і Стратегії Національного фонду з залученням організацій громадянського суспільства та незалежних експертів.

12.2. План надання технічної підтримки Національного фонду включає цільові групи реципієнтів та відповідні цільові показники надання технічної підтримки і критерії їх виконання, перелік товарів, робіт і послуг, що надаються реципієнтам відповідно до умов конкурсів.

12.3. Технічна підтримка надається реципієнтам відповідно до порядку та умов окремих конкурсів виконавцями, визначеними Національним фондом у кожному випадку окремо.

12.4. Національний фонд визначає виконавців технічної підтримки на підставі процедур публічних закупівель, а також визначених планом надання технічної підтримки нормативів (граничних сум) відшкодування вартості окремих послуг разового чи тривалого характеру.

Стаття 13. Фінансова звітність та фінансовий аудит

13.1. Національний фонд здійснює облік і складає фінансову звітність у порядку, встановленому законодавством України, а також згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності.

13.2. Аудит фінансової діяльності Національного фонду проводиться щорічно аудиторською компанією, що має досвід у проведенні аудиту за міжнародними стандартами аудиту, і визначається на конкурсних засадах.

13.3. Національний фонд оприлюднює річну фінансову звітність разом з аудиторським висновком до неї до першого червня року, що настає за звітним періодом.

Стаття 14. Оцінка діяльності та звітність Національного фонду

14.1. Незалежна оцінка програмної діяльності Національного фонду проводиться раз на чотири роки (до завершення терміну повноважень членів Правління).

14.2. Звітність Національного фонду складається з програмної та фінансової звітності, яка є щорічною.

14.3. Річні звіти про діяльність Національного фонду заслуховуються Верховною Радою України.

14.4. Обов'язковій публікації на офіційному веб-сайті Національного фонду підлягає така інформація:

цілі діяльності Національного фонду та стан їх досягнення, звіти про оцінку потреб та досліджень щодо розвитку громадянського суспільства та його пріоритети, плани надання технічної підтримки;

річні звіти про діяльність Національного фонду, звіти за результатами незалежної оцінки програмної діяльності Національного фонду, моніторингу та оцінки програм і проектів Національного фонду;

фінансові звіти Національного фонду та аудиторські висновки щодо фінансової діяльності Національного фонду;

розмір інституційної підтримки, наданої Національним фондом кожному реципієнту, її цільове призначення і звіти реципієнтів про її цільове використання;

інша інформація, рішення про опублікування якої прийнято Наглядовою радою.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з першого січня 2019 року.
2. Закони України та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.
3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:
 - 3.1. забезпечити розробку проекту Статуту Національного фонду і регламенту установчої Конференції Національного фонду з залученням організацій громадянського суспільства і незалежних експертів;
 - 3.2. забезпечити проведення установчої Конференції Національного фонду та формування Наглядової ради і Правління Національного фонду;
 - 3.3. затвердити Статут Національного фонду та забезпечити державну реєстрацію Національного фонду;
 - 3.4. забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;
 - 3.5. привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
 - 3.6. забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

ПРОЕКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ
«ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ»
(щодо Національного фонду розвитку громадянського суспільства)

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1.1. Доповнити пункт 14.1 статті 14 підпунктом 14.1.331 такого змісту:

14.1.33.1 відсоткова субсидія – кошти, внесені до Національного фонду розвитку громадянського суспільства, шляхом перерахування частини податку з доходів фізичних осіб, що сплачена платником податку за звітний рік, в порядку та на умовах, визначених цим Кодексом;

1.2. Доповнити статтею 169¹ такого змісту:

Стаття 169¹. Відсоткова субсидія.

169¹.1. Платник податку має право за наслідками звітного податкового року здійснити спрямування частини суми податку, сплаченого таким платником за звітний податковий рік у розмірі, що не перевищує 3 відсотків, Національному фонду підтримки громадянського суспільства.

169¹.2. Платник податку, який прийняв рішення про спрямування частини суми податку Національному фонду розвитку громадянського суспільства, подає відповідному контролюючому органу річну податкову декларацію та заяву про таке спрямування із визначеною (зазначеною) сумою відсоткової субсидії, яка відображається у такій декларації та подається до 31 грудня включно наступного за звітним податкового року.

169¹.3. У строк, передбачений абзацом першим пункту 76.3 статті 76 цього Кодексу контролюючий орган проводить камеральну перевірку даних податкової декларації платника податку.

Якщо за результатами камеральної перевірки контролюючий орган виявляє перевищення (невідповідність) суми відсоткової субсидії, заявленої у податковій декларації платника податків, сумі розрахованій відповідно до пункту 169¹.1 статті 169¹ цього Кодексу, то такий контролюючий орган відмовляє платнику податку у здійсненні відсоткової субсидії про що повідомляє платника податку письмово в порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу.

169¹.4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію податкової та митної політики, протягом 60 календарних днів, що настають за граничним строком подання податкової декларації надсилає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів реєстр заяв сум відсоткової субсидії в якому зазначаються податковий номер платника податку, сума податку, що підлягає перерахуванню Національному фонду розвитку громадянського суспільства. На підставі такого реєстру центральний орган виконавчої влади, що реалізує

державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, протягом п'яти робочих днів після його надходження, перераховує суми податку відсоткової субсидії на рахунок Національного фонду розвитку громадянського суспільства.

169¹.5. Право на здійснення відсоткової субсидії надається виключно резиденту, який має реєстраційний номер облікової картки платника податку, а так само резиденту - фізичній особі, яка через свої релігійні переконання відмовилась від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомила про це відповідний контролюючий орган і має про це відмітку у паспорті.

169¹.6. Якщо платник податку до кінця податкового року, наступного за звітним не скористався правом на здійснення відсоткової субсидії, таке право на наступні податкові періоди не переноситься.

1.3. Доповнити частину першу пункту 177.4.5 статті 177 словами:

«крім витрат, визначених в підпункті 177.4.10 цього пункту».

1.4. Доповнити статтю 177 підпунктом 177.4.10 такого змісту:

«177.4.10. Зазначені у цій статті підприємці мають право включити до складу витрат суму коштів або вартість майна перерахованих (переданих) протягом звітного (податкового) року, неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі майна, у розмірі, що не перевищує 4 відсотків чистого оподаткованого доходу попереднього звітного року.

1.5. Доповнити частину першу пункту 179.9 статті 179 абзацом такого змісту:

«податкова декларація та додатки до неї повинні містити інформацію, достатню для формування реєстру заяв сум відсоткової субсидії».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності одночасно із Законом України «Про Національний фонд розвитку громадянського суспільства».

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.